

فرزند ایران (۱)

دانش آموخته رشته کارشناسی و کارشناسی ارشد فیزیک است در عین حال عاشق رشته رفتار سازمانی و روانشناسی.

تمرکز اصلی تحقیقات وی بیشتر در زمینه درک ماهیت پویای تصمیم گیریهای اخلاقی و روانشناسی در برخوردهای اخلاقی روزمره می باشد. یافته هایش علاوه بر مجلات پژوهشی در رسانه های مهمی از جمله نیویورک تایمز، وال استریت ژورنال و ... به چاپ رسیده است.

این دانش آموخته دانشگاه صنعتی شریف، جزء ۴۰ استاد برتر جوان زیر چهل سال در جهان در رشته مدیریت انتخاب شد.

فرزند ایران (۲)

در سال ۱۳۶۷ در رشته پزشکی دانشکده پزشکی بابل قبول شد پایان نامه اش را در دوران طب عمومی و تخصصی با دو عنوان ((عارضه های قلبی در جانبازان نخاعی)) و ((عوارض پوستی در جانبازان شیمیایی)) عرضه کرد که بعدها به عنوان پایان نامه برتر گروه پزشکی ثبت شد.

مقالات علمی وی در آمریکا به عنوان یک مرجع و سند علمی در دادگاه لاهه در دفاع از جانبازان شیمیایی، بارها مورد استفاده قرار گرفته است. وی در سال های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۰ میلادی در موضوع مبارزه با ایدز در کشورهای آفریقایی، مطالب جدیدی را از بروز سارکوم کاپوزی (به عنوان نوعی سرطان پیشرفته پوست در بیماران مبتلا به ایدز) منتشر کرد. ویزیت رایگان و دوره ای وی در روستاها و مناطق محروم ایران به منظور درمان و آموزش روستائیان و همچنین فعالیت های وی در شهر بم پس از زلزله و همچنین در کشورهای عراق، افغانستان و کشورهای آفریقایی کنیا، غنا، تانزانیا، زیمبابوه، گینه، سومالی و بروندي موجب دریافت نشان ملی ایثار از رئیس جمهور ایران در سال ۱۳۸۹ شد.

همچنین به دلیل مبارزه با بیماری ایدز و بهبود سلامتی مردم در کشورهای آفریقایی به عنوان پزشک بدون مرز ایرانی از رئیس جمهور بروندي، نخست وزیر و وزیر بهداشت کنیا، رئیس هلال احمر و وزیر بهداشت غنا، عناوین افتخاری کسب نمود. در سال ۲۰۱۴، در کشور بروندي به پاس تقدیر از تلاش هایش در این کشور، درمانگاهی به نام علی بن موسی الرضا (ع) راه اندازی و پرچم ایران و لوگوی دانشگاه علوم پزشکی تهران بر سر این درمانگاه نصب شد. ایشان برای ساخت این درمانگاه، درمان بیماران و آموزش پزشکان آفریقایی از دستمزد صد هزار دلاری خود صرف نظر نمود.

فرزند ایران (۳)

در سال ۱۳۳۳ در آزمون ورودی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران پذیرفته شد. بعد از آن برای تحصیل در زبان‌های باستانی ایران با گرفتن بورس تحصیلی از دانشگاه پنسیلوانیا به ایالات متحده آمریکا رفت. در این مدت علاوه بر زبان سانسکریت، زبان‌شناسی هند و اروپایی را نیز آموخت. با استفاده از بورس تحصیلی شاگردان اول، به دانشگاه کالیفرنیا، برکلی وارد شد و با راهنمایی والتر هنینگ به پژوهش پرداخته و پایان‌نامه دکترای خود را با عنوان تحلیل/ساختاری فعل در زبان سغدی نوشت.

پس از بازگشت به ایران بعد از یک سال در دانشگاه شیراز با رتبه استادیاری به مدت چهار سال و نیم به آموزش زبان فارسی باستان، زبان پهلوی، و تاریخ زبان فارسی پرداخت. پس از آن، بار دیگر با دریافت فرصت مطالعاتی به آمریکا رفته و همزمان با پژوهش، مدتی را به عنوان استاد مدعو در دانشگاه یوتا زبان فارسی درس داد و یک ترم نیز به عنوان پژوهشگر در دانشگاه هاروارد پژوهش کرد و بار دیگر به دانشگاه شیراز بازگشت.

تنها عضو پیوسته زن فرهنگستان زبان و ادب فارسی بود و بیش از دو دهه عضو شورای علمی مرکز دائرة المعارف اسلامی بود اثرایشان به عنوان کتاب سال ۱۳۷۴ جمهوری اسلامی ایران از طرف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزیده شد.